

Sygn. akt I C 383/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lipca 2013r.

Sąd Okręgowy w Płocku Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Renata Szatkowska

Protokolant: Anna Bogacz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 czerwca 2013r.

sprawy z powództwa **T. Z., J. K., K. D., M. C., R. Z., M. Z. (1), D. Z., Z. M., C. C., H. N. i J. N.**

przeciwko **Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Nadleśnictwo D. i Starostę Powiatu (...)**

o **zapłatę**

1. oddała powództwo,

2. przyznaje adwokatowi W. G. ze Skarbu Państwa- Sąd

Okręgowy w P. wynagrodzenie za pomoc prawną świadczoną z urzędu

w kwocie 7.200 zł (siedem tysięcy dwieście złotych), powiększoną o podatek

VATw wysokości 23%,

3. zasądza na rzecz Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa tytułem zwrotu

kosztów procesu:

- od T. Z. kwotę 500 zł (pięćset złotych),

- od J. K. kwotę 200 zł (dwieście złotych),

- od K. D. kwotę 500 zł (pięćset złotych),

- od M. C. kwotę 500 zł (pięćset złotych),

- od R. Z. kwotę 300 zł (trzysta złotych),

- od M. Z. (1) kwotę 300 zł (trzysta złotych),

- od D. Z. kwotę 300 zł (trzysta złotych),

- od Z. M. kwotę 200 zł (dwieście złotych),

- od C. C. kwotę 200 zł (dwieście złotych),

- od H. N. kwotę 400 zł (czteryście złotych),

- od J. N. kwotę 200 zł (dwieście złotych).

I C 383/12

UZASADNIENIE

Po sprecyzowaniu powództwa T. Z., J. K., K. D., M. C., R. Z., M. Z. (1), D. Z., Z. M., C. C., H. N. i J. N. wniesli o zasądzenie od Skarbu Państwa- Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasów Państwowych Nadleśnictwa D. i Starosty Powiatu (...) następujących kwot na rzecz :

- T. Z. 133.333,33 zł,

-J. K. 133.333,33 zł,

- K. D. 133.333,33 zł,

- M. C. 133.333,33 zł,

- R. Z. 33.333,33 zł,

- M. Z. (1) 33.333,33 zł,

- D. Z. 33.333,33 zł,

- Z. M. 33.333,33 zł,

- C. C. 44.444,45 zł,

- H. N. 44.444,45 zł,

- J. N. 44.444,45 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazali, iż w 1969r. przejęto na własność Państwa zabudowaną nieruchomość rolną ich rodziców i dziadków, położoną we wsi S. o pow. 11,61 ha, zaś w 2011r. Wojewoda (...) stwierdził nieważność decyzji o przejęciu nieruchomości. Podali, iż domagają się odszkodowania wg art.363§ 2 kc za utracone prawo własności działek i budynków, nie zaś rekompensat, o których mowa w ustawie z 6 lipca 2001r. o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju. Wskazali, iż odszkodowanie ustalili wysokości po 6 zł za m² gruntu (11,61 ha x 6 zł=696.600 zł) oraz 100.400 zł za budynki. W piśmie z dnia 11.07.2012. podali, że odsetek ustawowych żądają od 17 stycznia 2012r., tj. od dnia wezwania do zapłaty. Na rozprawie w dniu 3 grudnia 2012r. podali, iż żądanie odszkodowania dotyczy przejęcia nieruchomości na podstawie decyzji z 1969r.

W odpowiedzi na pozew przedstawiciel Prokuratury Generalnej wniósł o ustalenie prawidłowej reprezentacji Skarbu Państwa, o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu wg norm. Podniósł :

- niewłaściwe oznaczenie jednostki organizacyjnej skarbu Państwa, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie. Decyzję o przejęciu nieruchomości wydała Powiatowa Rada Narodowa w Ż. , zaś nadleśnictwo nie jest następcą prawnym rady,

- powództwo jest niezasadne na podstawie ustawy z 6 lipca 2001r. o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju # z tym, że już z pozwu wynika, że powodowie nie opierają swojego żądania o przepisy tej ustawy, więc rozważania pozwanego w tym przedmiocie są bezcelowe.

- powództwo jest niezasadne w oparciu o podstawę deliktową, gdyż powodowie nie wykazali przesłanek odpowiedzialności pozwanego SP zgodnie z ogólnymi zasadami rozkładu ciężaru dowodu (art. 6 kc). Podniósł iż do powodów należy wykazanie bezprawności zachowania pozwanego, szkody i adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy tym zachowaniem a szkodą. Wskazał, iż nie każde naruszenie prawa w związku z wydaną decyzją będzie stanowiło podstawę odpowiedzialności odszkodowawczej, a jedynie takie, które : a/ stanowiło warunek konieczny dla powstania szkody (gdyby nie zaistniało, szkoda nie powstałaby, czyli nie rodzą obowiązku odszkodowawczego naruszenia, które nie zmieniłyby wyniku postępowania i treści zapadłego rozstrzygnięcia) , b/ których normalnym następstwem w danych okolicznościach jest zaistniała szkoda. Ponadto podniósł, iż powodowie nie wykazali istnienia szkody, bowiem stwierdzając nieważność decyzji w przedmiocie przejęcia nieruchomości na własność państwa, Wojewoda (...) wyeliminował ją z obrotu prawnego z mocą wsteczną, przywracając stan sprzed wydania decyzji, co oznacza, że własność nieruchomości nie przeszła na Skarb Państwa, a powodowie jako spadkobiercy poprzednich właścicieli są współwłaścicielami nieruchomości, stąd też niezasadne jest ich żądanie wypłacenia odszkodowania za utracony majątek; nieruchomość nie została zbyta przez Skarb Państwa i dlatego też powodom przysługują inne środki prawne mające na celu weryfikację treści wpisów w księdze wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym i przywrócenia posiadania. Poza tym podniósł, iż powodowie nie wykazali wysokości szkody.

Sąd ustalił, co następuje:

Aktem notarialnym z dnia 2.11.1936r. M. i J. Z. nabyli od J. B., M. K., S. B. i M. B. nieruchomość o powierzchni 11,61 ha, położoną we wsi S. (v. k. 7-12 kopia aktu notarialnego o nr 4 z 1936r.).

J. i M. Z. (2) wraz z dziećmi mieszkali na przedmiotowej nieruchomości do 1945r., wtedy wyprowadzili się do N., gdyż J. Z. podejrzewany był przez władze komunistyczne o przynależność do partyzantki. Pozwolili sąsiadowi, D., by zamieszkał na przedmiotowej nieruchomości, żeby się nią opiekował i obrabiał ziemię. J. Z. został zabrany przez NKWD do więzienia w O. 1945r. i tam zmarł w 1945r. M. Z. (2), ani jej dzieci nie wróciły więcej do S. na gospodarstwo, bała się, że zostaną wywiezieni do Rosji. Ok. 1955r. Nadleśnictwo D. przejęło nieruchomość, nakazało D. opuszczenie gospodarstwa, nikt nie tłumaczył, na jakiej podstawie nieruchomość przejęto. Od tej pory Nadleśnictwo zajmowało się nieruchomością, posadzono las, zburzono budynki (v. okoliczność niesporna).

Decyzją z dnia 20 listopada 1969r. Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Ż.– na podstawie art. 41,97 i 110 kpa, art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 lipca 1957r. o zmianie dekretu z dnia 18 kwietnia 1955r. o uwłaszczeniach i uregulowaniu innych spraw związanych z reformą rolną i osadnictwem rolnym, § 1 i 6 ust 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1961r. w sprawie opuszczonych gospodarstw rolnych - przejęło na własność Państwa nieruchomość rolną stanowiącą własność J. Z., położoną we wsi S., o pow. 11,61 ha . W uzasadnieniu decyzji wskazano, iż właściciel opuścił przedmiotową nieruchomość w roku 1950 i wyjechał w nieznaną, od tej pory gospodarstwo jest niezagospodarowane i nie są regulowane świadczenia wobec Państwa (v. k. 13-14 decyzja z dnia 20 listopada 1969r. Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Ż.). W postępowaniu administracyjnym nie brali udziału ani M. Z. (2), ani następcy prawni J. Z. (v. k. 16 uzasadnienie decyzji Wojewody (...) z dnia 6 października 2011).

Decyzją z 6 października 2011r. Wojewoda (...) stwierdził nieważność powyższej decyzji. W uzasadnieniu wskazał, iż w toku postępowania związanego z wydaniem zaskarżonej decyzji nie brali udziału jako uczestnicy postępowania współwłaściciel gospodarstwa, M. Z. (2) oraz spadkobiercy J. Z.. Ponadto podał, iż w toku postępowania administracyjnego nie ustalono, czy drugi ze współwłaścicieli i spadkobiercy J. Z. zamieszkiwali, czy też nie przedmiotowe gospodarstwo i czy pozostawało ono niezagospodarowane (v. k. 15-19 decyzja z dnia 6 października 2011r. Wojewody (...)).

Sąd Rejonowy w Nidzicy postanowieniem z dnia 17.11.1992r. w sprawie I Ns 59/92 ustalił datę zgonu J. Z. na 15 sierpnia 1945r. (v. k. 33 kopia postanowienia). M. Z. (2) zmarła w dniu 26 kwietnia 1991r. (v. k. 34 postanowienie Sądu Rejonowego w Nidzicy z 30 kwietnia 2008r. w sprawie I Ns 22/08).

Spadkobiercami J. i M. Z. (2) w zakresie są: dzieci – T. Z., M. C., J. K. i K. D. oraz wnuki – R. Z., M. Z. (1), D. Z., Z. M., J. N., H. N. i C. C. (v. k. 34 postanowienie Sądu Rejonowego w Nidzicy z dnia 30 kwietnia 2008r. w sprawie I Ns 22/08, k. 35- 38 protokół dziedziczenia i akt poświadczenia dziedziczenia z 11 maja 2010r.).

Pismem z dnia 17 stycznia 2012r. powodowie wezwali Skarb Państwa- Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Nadleśnictwo D. do zapłaty kwoty 800.000 zł odszkodowania za gospodarstwo rolne, stanowiące własność J. i M. Z. (2), przejęte na własność Skarbu Państwa na mocy decyzji Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Ż. z dnia 20 listopada 1969r. (v. k. 39-41 wezwanie przesądowe z dnia 17 stycznia 2012r.). W odpowiedzi na powyższe Nadleśnictwo D. podało, iż rekompensata za grunty znacjonalizowanego gospodarstwa rolnego podlega rozpatrzeniu w trybie ustawy z dnia 6 lipca 2001r. o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju, zatem wnioski o odszkodowanie należy kierować do Ministra Skarbu Państwa (v. k. 42 pismo Nadleśnictwa D. z dnia 10 lutego 2012r.).

Nieruchomość wchodzi obecnie w skład większych działek o nr (...), nadal jest w posiadaniu Skarbu Państwa, w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasów Państwowych Nadleśnictwa D.. Skarb Państwa wpisany jest do księgi wieczystej nr (...) jako właściciel. (v. k. 22 wypis z rejestru gruntów, k.23-28 wykaz synchronizacyjny, k. 29-31 wypis z rejestru gruntów z lat 1960-1971).

T. Z. jest emerytem, uzyskuje świadczenia w wysokości 1.786 zł, jego żona otrzymuje rentę w kwocie 620 zł, nie posiadają innych dochodów, nie mają nikogo na utrzymaniu. M. C. jest wdową, jedyny jej dochód to emerytura w wysokości 1.400 zł netto, nie ma nikogo na utrzymaniu. R. Z. otrzymuje emeryturę w wysokości 1.250 zł, jego żona zarabia 1.400 zł, ma na utrzymaniu syna. C. C. jest wdową, uzyskuje 690 zł emerytury. H. N. i jego żona mają łączne dochody w wysokości 3.200 zł. J. K. otrzymuje emeryturę w kwocie 861 zł, K. D. w kwocie 917 zł, zaś jej mąż 1.300 zł, M. Z. (1) w kwocie 1784 zł i jego żona w wysokości 565 zł, J. N. w kwocie 1.420 zł, ma na utrzymaniu żonę. D. Z. prowadzi gospodarstwo rolne i osiąga dochód w wysokości 2.000 zł miesięcznie. Z. M. jest rencistką i otrzymuje 926 zł świadczeń rentowych. (v. okoliczności wynikające z oświadczeń majątkowych).

Powyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie dokumentów w postaci : kopii aktu notarialnego nr 4 z 1936r. , sporządzonego przez M. G. (k. 7-12), decyzji Powiatowej Rady Narodowej w Ż. z dnia 20 listopada 1969r. (k. 13-14), decyzji Wojewody (...) z dnia 6 października 2010r. (k. 15-19), postanowienia Sądu Rejonowego w Nidzicy z dnia 17 listopada 1992r. w sprawie I Ns 59/92 (k. 33), postanowienia Sądu Rejonowego w Nidzicy z dnia 30 kwietnia 2008r. w sprawie I Ns 22/08 (k. 34), protokołu dziedziczenia z dnia 11 maja 2010r. (k. 35-36), aktu poświadczenia dziedziczenia z 11 maja 2010r. (k. 37-38), wezwania przesądowego z dnia 17 stycznia 2012r. (k. 39-41), pisma Nadleśnictwa D. z dnia 10 lutego 2012r.(k. 42), wypisu z rejestru gruntów (k. 22), wykazu synchronizacyjnego (k. 23-28), wypisu z rejestru gruntów z lat 1960-1971 (k. 29-31).

Sąd oddalił wniosek powodów o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego geodety na okoliczność ustalenia, jaką część obecnych działek nr (...) stanowi nieruchomość rolna poprzedników prawnych powodów, jako nieprzydatny dla rozstrzygnięcia; skoro nie uwzględniono powództwa, bez znaczenia jest kwestia szczegółowego położenia nieruchomości, za które powodowie domagają się odszkodowania.

Pozostałe wnioski dowodowe powodów zostały cofnięte.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawową kwestią jest ustalenie, jakie przepisy, przewidujące odpowiedzialność Skarbu Państwa za szkodę powstałą w związku z unieważnieniem decyzji administracyjnej, mają zastosowanie do okoliczności niniejszej sprawy.

Art. 160 kpa, normujący odpowiedzialność za szkodę poniesioną na skutek wydania decyzji administracyjnej z naruszeniem prawa albo na skutek stwierdzenia nieważności takiej decyzji, został uchylony przez art.2 ust.2 ustawy z 17 czerwca 2004r. o zmianie ustawy- Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw- z dniem 1.09.2004r. W art. 5 tej ustawy zawarto zapis, iż do zdarzeń i stanów prawnych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej

ustawy stosuje się przepisy art. 417, art. 419, art. 420, art. 420¹, art. 420² i art. 421 kc oraz art. 153, art. 160 i art. 161 § 5 kpa - w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. W świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego, w sytuacji, kiedy szkoda poniesiona została na skutek wydania przed datą wejścia w życie powołanej ustawy, tj. przed dniem 1 września 2004r., decyzji administracyjnej, a jej nieważność stwierdzono ostateczną decyzją po tym dniu, należy stosować przepisy nowe (v. uchwała SN z 6 listopada 2008r., III CZP 101/08). SN uznał, iż choć źródłem szkody i odpowiedzialności Skarbu Państwa jest ostateczna decyzja administracyjna niezgodna z prawem lub nieważna, to jednak dopiero ostateczna decyzja nadzorcza stwierdzająca jej nieważność lub niezgodność z prawem jest tym zdarzeniem prawnym, które pozwala na dochodzenie roszczeń odszkodowawczych i wszczęcie odpowiedniego postępowania administracyjnego lub sądowego. Dopiero zatem uprawomocnienie się decyzji nadzorczej jest decydującym "zdarzeniem prawnym" z punktu widzenia art. 5 ustawy nowelizacyjnej; jeżeli nastąpiło to przed wejściem w życie ustawy, stosuje się dawne przepisy, a jeżeli po, przepisy nowe, bez względu na to, kiedy stała się ostateczna decyzja wadliwa.

Zatem, zgodnie z powyższym poglądem, podzielanym w pełni przez sąd rozstrzygający niniejszy spór, zastosować należy w okolicznościach tej sprawy przepisy art. 417 i 417¹ kc w brzmieniu nadanym im powołaną wyżej ustawą, jako, że unieważnienie decyzji z 1969r. nastąpiło po 1 września 2004r. Art. 417 kc przewiduje zaś, iż za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa; jeżeli zaś szkoda została wyrządzona przez wydanie prawomocnego orzeczenia lub ostatecznej decyzji, jej naprawienia można żądać po stwierdzeniu we właściwym postępowaniu ich niezgodności z prawem (art. 417¹ kc).

Samo stwierdzenie nieważności decyzji administracyjnej nie przesądza automatycznie o powstaniu odszkodowawczej odpowiedzialności Skarbu Państwa; jest tylko równoznaczne ze spełnieniem jednej z przesłanek tej odpowiedzialności. Drugą przesłanką, warunkującą odpowiedzialność z powyższego przepisu, jest istnienie normalnego związku przyczynowego pomiędzy wydaniem decyzji administracyjnej a powstaniem szkody. Za normalne następstwo danego zdarzenia uważa się taki skutek, który zazwyczaj, w zwykłym porządku rzeczy jest konsekwencją tego zdarzenia (v. wyrok SN z 6 lutego 2009r., IV CSK 403/08, wyrok SN z 10 kwietnia 2008r., IV CSK 5/08). Każdorazowo, dla stwierdzenia istnienia przesłanki normalnego związku przyczynowego pomiędzy wadliwą decyzją a dochodzoną szkodą, nieodzowne jest przeprowadzenie oceny, o której mowa w art. 361 § 1 kc , tj. ustalenie, czy szkoda nastąpiłaby także wtedy, gdyby zapadła decyzja zgodna z prawem (v. wyrok SN z 6 lutego 2004r., II CK 433/02).

Z przepisów, na podstawie których wydana została decyzja o przejęciu na Skarb Państwa przedmiotowej nieruchomości, tj. z ustawy z dnia 13 lipca 1957 r. o zmianie dekretu z dnia 18 kwietnia 1955r. o uwłaszczeniu i uregulowaniu innych spraw związanych z reformą rolną i osadnictwem rolnym, z ustawy z dnia 15 lipca 1961r. zmieniająca ustawę z dnia 13 lipca 1957r. o zmianie dekretu i z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1961r. w sprawie opuszczonych gospodarstw rolnych (§ 1 i 6) wynika, iż wszelkie gospodarstwa rolne, jeśli zostały opuszczone przez właścicieli, mogą być przejęte na własność Państwa bez odszkodowania; za gospodarstwo rolne opuszczone zaś uważa się gospodarstwo, na którym nie zamieszkuje ani właściciel, ani jego małżonek, dzieci lub rodzice, a przy tym gospodarstwo to nie jest w całości lub w większej części uprawiane oraz poddawane właściwym zabiegom agrotechnicznym przez właściciela bądź użytkownika albo dzierżawcę.

W 1969r. żaden z właścicieli nie mieszkał w przedmiotowym gospodarstwie, gospodarstwo to nie było poddawane zabiegom agrotechnicznym przez żadnego z właścicieli, ani też użytkownika, ani dzierżawcy- niesporna jest bowiem okoliczność, że właściciele opuścili gospodarstwo rolne w 1945r., pozostawili tam sąsiada, który w ich imieniu uprawiał gospodarstwo, jednak w 1955r. został on zmuszony do opuszczenia gospodarstwa przez Nadleśnictwo i od tej pory to Nadleśnictwo zajmowało się ziemią, Nadleśnictwo zaś nie działało ani jako dzierżawca, ani jako użytkownik w imieniu właścicieli. Zatem uprawniony jest wniosek, że w dacie 20 listopada 1969r. gospodarstwo w S. było opuszczone w rozumieniu wyżej cytowanych przepisów, a skoro tak, to podlegało przejęciu przez Skarb Państwa.

Dlatego też należy stwierdzić, że gdyby decyzja o przejęciu nieruchomości zapadła zgodnie z prawem, jej treść byłaby taka sama, tj. nastąpiłoby przejęcie gospodarstwa. Nie została więc spełniona przesłanka związku przyczynowego pomiędzy decyzją o przejęciu gospodarstwa a szkodą powodów, stanowiącą równowartość przejętego gospodarstwa.

Zauważyć należy, że motyw opuszczenia przez właściciela gospodarstwa rolnego nie mogły – w świetle ówczesnych przepisów – podlegać badaniu i ocenie przez organ orzekający o przejęciu. Okoliczności opuszczenia gospodarstwa przez właściciela nie stanowiły bowiem ani pozytywnej, ani negatywnej przesłanki jego przejęcia przez Skarb Państwa; wystarczające było stwierdzenie, że nieruchomość rolna została opuszczona (v. wyrok SN z 24 maja 2012r., II CSK 558/11).

Również z innego względu powództwo niniejsze podlegało oddaleniu. Powodowie bowiem domagają się odszkodowania, stanowiącego równowartość nieruchomości, a przecież nie utracili własności tego gospodarstwa. Skoro stwierdzona została nieważność decyzji o przejęciu nieruchomości, to powodowie jako następcy prawni J. i M. Z. (2) nadal są właścicielami nieruchomości, bowiem stwierdzenie nieważności decyzji wywołało skutki *ex tunc*, co oznacza, że nieruchomość nie stanowiła i nie stanowi własności Skarbu Państwa.

Niezasadne jest stanowisko powodów, że z mocy art. 363 § 1 kc służy im prawo wyboru między odszkodowaniem, a przywróceniem stanu poprzedniego. Prawo wyboru naprawienia szkody przysługuje stronie w przypadku, gdy szkodę poniosła, zaś w rozpoznawanej sprawie powodowie- jak to już wyżej wyjaśniono- nie ponieśli szkody w postaci utraty własności nieruchomości, a taką szkodę zgłosili jako podstawę swoich żądań.

Właściwą jednostką *statio fisci* Skarbu Państwa w tej sprawie jest Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Nadleśnictwo D. z mocy art. 4 ust. 3 i art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991r. o lasach, gdyż przedmiotowe gospodarstwo rolne, przed wszczęciem postępowania o stwierdzenie nieważności decyzji, jako własność Skarbu Państwa pozostawała w zarządzie Lasów Państwowych- Nadleśnictwa D., których obowiązkiem było gospodarowanie i zarządzanie gruntami leśnymi, a także reprezentowanie Skarbu Państwa w zakresie zarządzanego mienia. Powyższe przepisy stanowią wyjątek, o którym mowa w art. 11 ust 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami, przewidującym reprezentację Skarbu Państwa w sprawach gospodarowania nieruchomościami przez starostę.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 i 102 kpc. P.. pozwanego zgłosił żądanie zasądzenia na rzecz Prokuraturii jednego wynagrodzenia proporcjonalnie do żądanych przez powodów kwot. Ponieważ przy wartości przedmiotu sporu wynagrodzenie radcy Prokuraturii winno wynieść 7.200 zł, stąd T. Z., J. K., K. D. i M. C. obciąża kwota po 1.200 zł (1/6 całości), R. Z., M. Z. (1), D. Z. i Z. M. kwota po 300 zł (1/24 całości), zaś C. C., H. N. i J. N. kwota 400 zł (1/ 18 całości). Jednak w odniesieniu do T. Z., J. K., K. D., M. C., Z. M., C. C. i J. N. uznano, że ich sytuacja majątkowa jest na tyle ciężka, że nie są w stanie pokryć obciążających ich kosztów procesu w całości, zaś poczucie krzywdy, jakiego doznali na skutek przejęcia przez Skarb Państwa ich nieruchomości, usprawiedliwia uznanie, że zachodzi uzasadniony wypadek z art. 102 kpc.

z/ doręczyć peł. powodów i peł. pozwanego odpis wyroku wraz z uzasadnieniem.